

Jungle versus stadleven

 Toin Duijx

Dit is mijn verhaal. Ik moet het opschrijven, voor het wordt verdrongen door al het nieuwe. Ik begin maar gewoon bij het begin.'

Op driejarige leeftijd is Arani (die officieel Arjan Carlos del Rossi heet) met zijn ouders op reis naar Azië gegaan. Zijn vader wilde daarheen omdat 'hij daar iets gevonden heeft wat hij kwijt was'. Na een paar maanden onderweg geweest te zijn belanden ze in Yasanu, een nederzetting in het regenwoud van Papoea-Nieuw-Guinea. En ze blijven daar wonen. 'Zij werden mijn familie en dat zullen ze altijd blijven.' Arani leert het leven in de jungle kennen, een wereld die ver afstaat van de moderne westerse wereld. Als zijn vader overlijdt, neemt zijn moeder de twaalfjarige Arani weer

mee naar Nederland, waar hij geconfronteerd wordt met een wereld die voor hem compleet nieuw is. Hij kan niet fietsen en begrijpt veel gebruiken en regels niet.

Vooroordelen

Arani trekt met zijn moeder in bij zijn opa en oma. Oma is erg lief voor hem, maar opa houdt er nogal wat vooroordelen op na over die 'wilden' waar ze gewoond hebben. Arani probeert tegen zijn opa in te gaan, maar dat is verloren moeite. Ook op school wordt hij geconfronteerd met veel onbegrip en hij moet zelfs een keer van school veranderen. Met hulp van een vriendin en een vriend weet hij zich daar uiteindelijk staande te houden. Mooi is hierbij de wijze waarop vooroordelen uiteindelijk weerlegd worden. De jonge lezer zal zich geconfron-

Jeugd

Junglekoorts / 10+

Fiona Rempt

Kluitman
€ 14,95; nu
tijdelijk € 10,00

teerd zien met deze vooroordelen, die hij zelf misschien, ongemerkt, ook heeft.

Identificatie

Het verhaal leest als een gewoon heerlijk leesboek, zonder veel literaire pretenties. De hoofdpersoon is echter erg goed uitgewerkt en de lezer zal zich eenvoudig met hem kunnen identificeren. Het perspectief van de ik-vorm draagt hier uiteraard veel aan bij. Mooi wordt weergegeven dat dingen die voor de lezer vanzelfsprekend zijn, dat niet zijn voor wie niet in hun traditie is opgevoed. Het verhaal is goed opgebouwd, met brieven die hij schrijft aan zijn oma Kaka (met de functie van een soort dagboek), en een goed volgehouden spanningsboog. Een heerlijk leesboek, waarvan ook nog het nodige te leren is voor de lezer.